

Mythologia, Francfort, 1581 - X [131] : De Latona

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document est une version augmentée de :
[Mythologia, Venise, 1567 - X \[125\] : De Latone](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre IX

[Mythologia, Francfort, 1581 - IX, 06 : De Latona](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[131\] : De Latone](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[131\] : De Latone](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia
Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia*Francfort, 1581 - X [131] : De Latona, 1581

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 03/02/2026 sur la plate-forme EMAN :
<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/6176>

Copier

Présentation du document

PublicationFrancfort, André Wechel, 1581
ExemplaireRegensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307
Formatin-8

Langue(s)Latin

Paginationp. 1070-1071

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses[Latone](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Solis eleuatum: quoniam aere vi Solis humectato pars leuior
fursum elata paulo post deorsum demittitur, atq. cogitur. cuius
verò pars subtilior ad ignis regionem feratur, pars illa grauior
à Ioue deorsum demittitur, quare à Pegaso deiectus fuit Belle-
rophon. Alij hoc ad totam elementorū naturam, circularemq;
motum generationis transfulerunt.

At Ethicè.

Sapienter esse humanam vitam transigendam demonstra-
bant: quia neq. aduersis nimis trīstari, neq. felicibus rebus ni-
mis gloriari opus est: quibus omnibus adhibenda est animi
moderatio, & diuina clementia non minùs in prosperis quàm
in aduersis imploranda. Qui enim per felicitatem Deum sibi
conciliarit, is si quid aduersi postea contingat, cum iam placa-
tum & adiutorem consequetur. At si quis nimium felicitate
rerum præsentium efferatur, neq. moderatione vi cognoue-
rit, ille ab omnium scelerum, omnisq; arrogantis vindice Deo
de summa felicitate deiicitur.

De Rheæ.

Ad exprimendam verò terræ naturam, multa fuerūt ab an-
tiquis de Rheæ, deq; eius sacrificiorum ritibus memorie pro-
dita. est autem Rheæ vis terræ, quæ ad rerum generationem
pertransit. atq. lora quæ ferri & æris ponderibus rotam pulsa-
bant, hanc ventis, & imbribus, & grandine, & omnibus quæ de
cælo decidunt, pulsari significabant. Hæc dicta est in aere per-
dere, nullamque in partem magis deuergere, quam turri co-
rona insignitam idcirco in curru vehi sinxerunt. Vocata est o-
mnium Deorum mater, quia (vt diximus) omnium corporum
naturalium sit sedes & fundamentum, circa quam & ex qua o-
mnis sit animalium generatio, & elementorum sæpe mutatio-
nes. atq. harum mutationum celeritati plurimum cōfert ven-
torum natura, qui ministri sunt frigoris & caloris: nam omnis
vis naturæ plurimum ab illis adiunatur.

De Latona.

Neq. verò simplex de mundi ortu explicatio per fabulas ex-
cogitata est ab antiquis: quippe cum ex informi materia,
quam chaos appellabant, natum esse primum Solem ac Lu-
nam crediderint. nam Latona dicta est chaos, quod omnia na-
turalia corpora in ea permista & confusa latuisse credita fue-
rint. Alij dixerunt Latonam esse tetram, cui Iuno obstitit de
parentis

parteret Phœbum ac Dianam, ob frequētes vapores, qui mundo recente adhuc contigerunt, quibus Solem ac Lunam occultari diu accidit. cum verò ita frequentes nebulae cōtingant Sole inualeſcente præcipuè, peſtifer fit aer, multiq̃ue grauiffimi morbi animalia & plantas infeſtant. at ubi Sol iuſtas vires aſſumpſerit, tunc ceſſant illi morbi ob aerem digeſtum, omniſque vis peſtilentiæ, niſi ſi qua fiat è contagione, euaneſcit. Sic enim Apollo eſt dictus ſerpentem ſagittis interfeciſſe.

De Curetibus & Corybantibus.

Quòd autem venti terræ, rerumque omnium generationi plurimum conferant, patuit vel ex eo, quòd Curetes ac Corybantes, qui venti erant, matris Deum miniſtros eſſe tradiderūt, quod per eorū ſtrepitum ſignificabatur. per hos enim nō modò pluuiæ & frigora fiunt, ſed omnia naturæ opera. neq; vllum eſt vel plantæ vel animalis ſemen quod ventolum nō ſit & per ventum extrudatur, cum ſit generationi proximum. ſic igitur venti dicebantur ſalutis animalium autores, generationi rerum præfecti, & mari imperare, quod ſignificabatur per Curetes & Corybantes.

De Cyclopibus.

Tum rursus eorum quæ ſunt in ſublīmi, materiam, naturamq; explicantes Cyclopum fabulam effinxerunt: dixerunt enim Cyclopaſ eſſe vapores, è quibus fulmina, & fulgura, & tonitrua naſcerentur ac fierent. neq; verò vapores illi, niſi per calorem Solis in aera poſſunt extenuari, qui partim è mari, partim è terra extrahuntur. ſiunt autem frequentes vapores eo tempore, quo fieri ſolent fulmina: hi poſtea in ſublīmi vi Lunæ condenſati, à ſuperiore frigore detruduntur.

At Ethicè.

Cyclopaſ impioſ & Deorum cultū contemnentes faciunt, & in omne genus crudelitatis ac feritatis propenſoſ: & eorum principem Polyphemum præcipuè, qui nihil honeſtum, niſi quod ventri placeret, nihil pium, nihil ſanctū exiſtimabat. Sed cum improbitas omniſ Deoſ vindiceſ habeat, temeritatis crudelitatiſq; ſuæ condignas pœnaſ perſoluit in omne vitæ tempus. Is enim vino facile victuſ fuit, qui omnem Deorum immortalium potentiam antea minimè formidauerat.

De Lycaone.

Sic igitur multis rationib; ad probitatem & ad humani-